

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.93/2018/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. év július hó 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette kísérlete és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2017. év november hó 28. napján kelt 11.B.81/2017/16. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a pártfogó felügyeletet elrendeltnek tekinti, a vádlott házi őrizetének befejező időpontja 2017. november hó 28. napja.

A vádlott lakóhelyének irányítószáma: , személyazonosító igazolványának száma: .

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2017. november hó 28. napján kihirdetett 11.B. 81/2017/16. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntettének kísérletében (Btk. 160.§ (1) bekezdés) és testi sértés büntettének kísérletében (Btk. 164.§ (1) bekezdés (8) bekezdés I. fordulat), ezért halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Megállapította, hogy a vádlott a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll, kötelező magatartási szabályt is előírt. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés utólagos végrehajtása elrendelése esetére a vádlott a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben töltött időt beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztésbe. A sértett által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére súlyosításért, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása végett.(Be. 583.§ (3) a) pont)

A fellebbviteli főügyészség BF.742/2017/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta. A tényállást megalapozottan állapította meg, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, arról számot adott. A tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmények minősítése törvényes. Indítványozta ugyanakkor a büntetés kiszabás körében értékelendő tényezők közül a halmazat súlyosító körülménykénti értékelésének mellőzését, mert halmazati büntetés kiszabásra került sor, ezért ez kétszeresen nem értékelhető, a fiatal felnőtt kor és a büntetlenség pedig egymás mellett nem értékelhető enyhítő körülményként. A két cselekmény kísérleti szakban maradása igen csekély nyomatékkaal vehető figyelembe, miután a vádlott mindent megtett a cselekmények befejezése érdekében, a halálos, és életveszélyes eredmény elmaradása nem rajta múlt. Az elkövetett cselekmények tárgyi súlya és a bűnösség foka nem teszik lehetővé az alkalmazott büntetés kiszabását, a felfüggesztésre pedig nincs törvényes lehetőség. Az ítélet járulékos kérdéseiben a törvényszék helytállóan döntött. Indítványozta, hogy a törvényszék ítéletét az ítéletábla büntetést kiszabó részében változtassa meg, a szabadságvesztést lényegesen súlyosítsa, a felfüggesztő rendelkezést mellőzze a pártfogó felügyelettel együtt, végül a vádlottat a közügyektől tiltsa el. Bejelentette, hogy a kitűzött nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A vádlott a nyilvános ülésen munkaszerződést csatolt, mely szerint egy egyéni vállalkozó alkalmazásában 2018. februárja óta segédmunkásként havi 69.000 forint jövedelemmel rendelkezik. Előadta, hogy szórakozni nem jár, helyreállította az életét.

A védő perbeszédében az ügyészi fellebbezés aaptalanságára hivatkozva rámutatott arra, hogy a törvényszék a speciális prevenciót helyesen szem előtt tartva szabta ki a fiatal felnőtt vádlott vonatkozásában a büntetést. Újabb büntetőeljárás a vádlottal szemben nem indult, életvitelét rendezte, dolgozik, az ítélet jogerejének bevéára nélkül is alkalmazkodott a pártfogó felügyelet magatartási szabályaként előírtakhoz önkéntes jogkövetés alapján. A súlyosító körülmények köréből kérte mellőzni a halmazatot, álláspontja szerint ugyanakkor a fiatal felnőtt kor a büntetlen előélet mellett enyhítőként értékelhető. Az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában megbánásának adott hangot, az ítélet helybenhagyását kérte rendezett életvitelére is tekintettel.

A Fővárosi Ítéletábla a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt felülbírálta.

A Be. 583.§ (3) bekezdés a.) pontban írtak szerint az ügyészi fellebbezés kizárólag a büntetés kiszabást érintően került bejelentésre, ezért az 590.§ (3) bekezdése alapján korlátozott felülbírálatnak volt helye. A másodfokú bíróság e törvényhely (5) bekezdés a)-d) pontjában írtakat vizsgálta.

Megállapította, hogy a törvényszék olyan eljárási hibát nem vétett, amely alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye. A bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezés helytálló mindkét cselekmény tekintetében, felmentésnek, eljárás megszüntetésnek nem volt helye.

A cselekmények jogi minősítése is törvényes.

A jogi indokolás ugyanakkor kiegészítésre, pontosításra szorul az alábbiakkal a Legfelsőbb Bíróság 3/2013.BJE határozata figyelembevételével:

A törvényszék az emberölés bűntette kísérlete vonatkozásában az ítélet 11. oldal utolsó és 12. oldal 2. bekezdésében az egyenes szándékra, míg a 13. oldal alulról 5. bekezdésében az eshetőleges szándékra utalt, mely nyilvánvaló elírás, hiszen az egyenes szándékra következtetését sorolta fel indokolásában.

Az alanyi tényezők körében erre az alábbiak utalnak: a cselekmény elkövetéséhez használt eszköz, az elkövetésnél alkalmazott erő kifejtés mértéke, a szűrésok többszöri megismétlése, az irányítottság, a támadott testtájék, a sérülés helye, jellege, a vádlott kijelentései.

Az alanyi tényezők körében figyelemmel volt a vádlott személyi tulajdonságaira, a kiváltó indítókra, az előzményekre, a vádlott és sértett megromlott viszonyára.

Mindezekből nyilvánvalóan következik, hogy a sértett sérelmére elkövetett cselekmény egyenes szándékkal elkövetett cselekmény.

A védő által hivatkozottak kapcsán utalni szükséges az alábbiakra is:

Az emberölés, illetve ennek kísérlete esetén a vádlott tudata átfogja a sértett halála bekövetkezése lehetőségét, ezt kívánja vagy belenyugszik. Ezzel szemben az életveszélyt okozó testi sértésnél a szándék kiterjedhet az eredményre, de lehetséges e vonatkozásban a gondatlanság is.

Az életveszélyt okozó testi sértés kísérlete tekintetében (sértett sérelmére elkövetett cselekmény) az állapítható meg, hogy a vádlott szándéka nemcsak a testi sértésre, de az életveszélyre is kiterjedt, mégpedig eventuais formában. A szándék tehát az eredmény tekintetében is fennállt, de az a vádlotton kívüli okból elmaradt, ezért a cselekmény kísérleti szakban maradt.

A védő által az elsőfokú eljárásban hivatkozott gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés vétsége nem állapítható meg, az elsőfokú bíróság indokolása tekintetben helytálló.

A súlyosító körülmények közül az ítélőtábla a halmazatot a kétszeres értékelés tilalmára tekintettel mellőzi. Az enyhítő körülmények közül viszont a büntetlen

előélet mellőzése szükséges, ugyanakkor a fiatal felnőttkor a vádlott javára helyesen került értékelésre, mert a cselekmény elkövetésének idején 23 éves volt, a fiatalkort néhány évvel haladta meg. A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. tv. 5.§ c.) pontja szerint a fiatal felnőtt az a nagykorú, aki 24. életévét nem töltötte be. A Legfelsőbb Bíróság 56/2007.BK véleménye II/1. pontja szerint a büntetlen előélet nem enyhít, ha az elkövető fiatal felnőtt, ezért a védői érvelést az ítéletábra nem osztotta.

A törvényhozó a vádlott által elkövetett súlyosabb cselekményt 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel, míg az enyhébbet 2-8 évig terjedővel rendeli büntetni. A halmazati büntetéskiszabási elvek alapján (Btk. 81.§ (3) bekezdés) a kiszabható büntetés 5-22 és fél év. A Btk. 82.§ (4) bekezdése alapján kísérlet esetében - ha a (2) bekezdés alapján kiszabható büntetés is túl szigorú, a büntetést a (2) bekezdés soron következő pontja alapján lehet kiszabni. A (2) bekezdés b.) pontja alapján a kiszabható büntetés minimuma 2 év.

Törvényesen határozta meg a törvényszék enyhítő szakasz alkalmazásával 2 évben tehát a szabadságvesztés büntetés mértékét. A fiatal felnőtt terhelt esetében a büntetés felfüggesztésére, a pártfogó felügyelet elrendelésére, a magatartási szabályokra vonatkozó rendelkezés törvényes. Helyes az elsőbírői és a védői érvelés abban a körben, hogy jelen esetben a speciális prevenció megelőzi a generális visszatartást. Az Európa Tanács R (2003) 20. számú ajánlása is követendő eljárásaként rögzíti, hogy a fiatal felnőttek vonatkozásában alkalmazott büntetés kiszabás közelítse a fiatalkorúak esetében alkalmazottat

Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a Btk. 38.§ (2) bekezdés a.) pontja alapján a büntetés esetleges végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követő nap.

A járulékos kérdésekben a törvényszék helyesen rendelkezett. Törvényes a bűnjelekkel, bűnügyi költséggel és polgári jogi igényvel kapcsolatos rendelkezés is.

A Fővárosi Ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta azzal, a pártfogó felügyeletet a törvényi terminológiának megfelelően elrendeltnek tekintette, a vádlott házi őrizetének befejező időpontját 2017. november hó 28. napjában megjelölte, mert az elsőfokú bíróság a kényszerintézkedést e napon megszüntette.

Rögzítette a vádlott megváltozott személyi adatait a Be. 561.§ (2) bekezdés b.) és 184.§ (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2018. év július hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit
előadó bíró

Dr. Katona Tibor
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B. 81/2017/16. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 93/2018/8. számú végzése folytán 2018. július hó 5. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2018. július hó 5. napján

Dr. Lassó Gábor
a tanács elnöke